

de Herrer's Syn paa det bajerske Øls Betydning. Man maa ikke lægge det Hindringer i Vejen for at brede sig, for at det kan ødelægge Brændevinsdrikning og derved skaffe lyse Sider frem for den arbejdende Befolkning. Jeg synes, det røber et umaadeligt Ukendskab til de virkelige Forhold, at man kan tro at, det dyre, skattepligtige Øl skulde kunne vinde ud til den almindelige, arbejdende Befolkning og blive et dagligt Nydelsesmiddel for denne Befolkning med de Indtægter, den har. Det er ganske umuligt. Naar der tales om den Ulykke, som en Forhøjelse af Brændevins-skatten vilde være, maa man ogsaa huske paa, at det slet ikke er gaaet, som man spaaede. Brændevinsforbruget er relativt gaaet ned i mange Aar, idet det omtrent staar stille, medens Befolkningen vokser.

Der siges saa ofte fra vore Mødstanders Side, at det er en saa forferdelig høj Skat, man vil lægge paa Øllet. Det ærede Medlem fra Kalundborg oplæste forleden Dag en lang Række Tal, der skulde vise, hvorledes vi kom langt højere op end andre Lande. Men man glemmer fuldkomment, at vi her ere gaaede den demokratiske Vej, som man ikke er gaaet i noget andet Land, nemlig den, kun at lægge Skat paa det alkoholholdige Øl, medens man fritager det store Forbrug af de lettere Ølsorter. Hvis man vilde fordele den Skat, der her foreslaas paa det spiritusholdige Øl, paa hele Ølforbruget, vilde den gaa ned til $\frac{1}{3}$. Hvis man ser hen til Forbruget af skattepligtigt og skattefrit Øl, viser det sig, at selv for Bryggeriøllens Vedkommende er Forbruget af skattepligtigt Øl ikke nær Halvdelen af det samlede Ølforbrug, og lægger man dertil den uhyre Masse Øl, som produceres af Forbrugerne selv, navnlig paa Landet, hvor man hverken drikker det ene eller det andet Slags Øl fra Bryggerierne, men kun det Øl, man selv producerer, saa vil det skattepligtige Øl sikkert ikke løbe op til $\frac{1}{3}$ af alt det Øl, der forbruges. Det Skattepaalæg, her er Tale om, er en Følge af det demokratiske Princip, som Venstre har slaaet fast og vil føre videre, at vi ikke ville beskatte det billigere, lettere og mindre spiritusholdige Øl, men kun Luksusøllét, det Øl, der som Nydelsesmiddel heldigvis endnu ikke har gaaet den Sejrsgang over Landet, som tidligere er bleven spaaet.

Med Hensyn til det stærke Øls Betydning for Ædrueligheden er jeg af en helt anden Anskuelse end den, der er bleven hævdet af de Herrer. Det er min Overbevisning, at Brugen af det spiritusholdige, bajerske Øl, tværtimod at ind-

skrænke Spiritusforbruget, i højeste Grad bidrager til at befordre Drikkeriet. Det vænner Folk til Nydelsen af Spiritus, og denne Trang vil i Længden ikke kunne tilfredsstilles ved Øl alene, dels fordi Folk ofte ikke have Raad til at drikke saa meget af det, dels fordi de ville have Spiritus i kraftigere Form. De unge begynde ikke med at drikke Brændevin, men mange af dem begynde desværre med at drikke bajersk Øl, faa derved Smag for Spiritus, blive vænede dertil og endé maaske senere som forfaldne. Navnlig medfører det bajerske Øl efter min Formening den store Fare, at det finder Vej frem, hvor Brændevin aldrig vilde vinde frem, navnlig blandt vore Kvinder. Det kan blive Modé, det kan blive Skik og Brug at nyde Spiritus i Form af bajersk Øl, og derved komme Kvindernes ind paa Drikkeriet. Selv om jeg er fuldstændig uenig med afdøde Hørup, naar han i sin Tid hævdede, at Forbruget af bajersk Øl er lige saa stort i den fattige som i den velhavende Familie, og at den fattige Kone drikker lige saa meget bajersk Øl som den rige Frue — en fuldstændig Overdrivelse, selvfølgelig, en Paastand, der ikke har det mindste med Virkeligheden at gøre, men som kunde bruges i den øjeblikkelige Opposition og Kritik mod det foreliggende Forslag —, saa ser jeg dog en stor Fare i, at bajersk Øl bliver en almindelig Drik blandt vore Kvinder og derved forøger Lysten hos disse til Alkoholforbrug, der kan have sin store og skadelige Indflydelse.

Der bliver dernæst indvendt, at Skatten paa bajersk Øl og Brændevin gør Staten saa interesseret i Drikkeriet, at vi ikke kunne naa hen mod det Maal, som navnlig Afholdsfolkene have sat sig for deres Arbejde, nemlig fuldstændigt Forbud mod Spiritus her i Landet. Denne Tanke kan jeg aldeles ikke give min Tilslutning. Jeg kommer derved i Modstrid med min ærede Meningsfælle, som talte for nylig. Jeg tror, at alle vi, som have udrettet og fremdeles ville udrette et Arbejde for Ædruelighedens Fremme, intet som helst have at frygte i den Henseende, fordi Brændevin og bajersk Øl blive dyrere, thi vi maa huske paa, at det almindelige Forbud kommer den Dag og den Time og ikke et Minut før, da det overvejende Flertal af det danske Folk har faaet Øjnene op for den Ulykke, Spiritusdrikkeriet er, og har sagt sig fri for det, og til den Tid vil Forbruget og dermed ogsaa Skatten være saa lille, at det ikke vil have nogen stor Betydning for nogen Finansminister eller for